

Inskrift (med det inom [] supplerat efter Bureus och B 326):

[**tora · lit · raisa · sti**]n [**· pina · i**]ftir · **rolif · sun · sin · kup · hialbi · ant** [**· hans fotr · risti ·**]
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60

Tora let raisa stæin þenna æftir Rolæif, sun sinn. Guð hialpi and hans. Fotr risti.

»Tora lät resa denna sten efter Rolev, sin son. Gud hjälpe hans ande. Fot ristade.»

Till läsningen: Vid 16 **n** finns en liten bit av ristningsytan kvar, med större delen av runan **n**. Den övre slinglinjen finns bevarad fr. o. m. 16 **n**. Av 21 **i** finns ett litet stycke upp till kvar. 29 **i** är icke stunget.

Bureus (F a 6): **tora · lit · raisa · stin · pina · eftir · rolif · sun · sin · kup · hialbi · ant · hans + fotr · risti**. Träsnittet har 1 **p**, 21 **i**, 40—45 **hiabi**. Fa 5: 1 **p**, 9 **e**, 21 **e**, 40—45 **hialbi**. — Hadorph o. Leitz: **t . . . it Irisa · stin · pin - iftir × rolif · sun · sin · ku · p · hialbi · ant . . . isti**. (På träsnitt i Peringskiölds *Monumenta* är inskriften supplerad med bläck.) — Celsius: »Nu är alt det föregående bort stött . . . - **ftir · rolif · sun · sin · kup · hialbi · ant** × . . . bortstött.»

Att första runan har varit **t**, icke **p**, torde vara ofrånkomligt på grund av överensstämmelsen mellan Bureus' anteckningsbok (F a 6) och B 326. I sin renskrift Fa 5 och på träsnittet har Bureus rättat detta till **p**, då han givetvis visste, att namnets normala form var **pōra**. Felristningar med **t** i stället för **p** förekomma visserligen (se *ATS* 10: 1, s. 28), men äro sällsynta. Sannolikt motsvarar därför 1—4 **tora** en verklig uttalsform. Kvinnonamnet *Pōra* är en kortform till sådana namn som *Pōdis*, *Pōrgæðr*, *Pōrhildr* m. fl., men det har därjämte prägel av smeknamn och kan därför ha fått (alternativt) **t** i uddljud på samma sätt som *Tosti* (för *Pōrsteinn*), *Toki* (för *Pōrkill*), *Tum(m)i* (för *Pōrmoðr*) o. s. v. Se J. Brøndum-Nielsen, *Gammeldansk Grammatik* 2, s. 23, med där cit. litt. — Om namnet (*H*)*roð'æifr*, (*H*)*rolæifr* se Sö 200.

U 464 är en av de få runristningar, som äro signerade av Fot och som sålunda med full säkerhet äro utförda av honom. De övriga äro U 167, 177, 267—68, L 204 Danmarks kyrka, L 1550 Skokloster, vartill även torde kunna läggas U 257. U 464 är en mycket enkel ristning, för att vara ett verk av mästaren Fot. Det är icke Fots vanliga, säkra, rundade linjer. Varken runor eller ornamentik låter ana denne upphovsman, och vore ristningen icke signerad, skulle säkerligen ingen falla på den idén att tillskriva den Fot. Sannolikt är den, såsom förut har framhållits (s. 268), ett ungdomsverk av den ännu icke färdige mästaren.

465. Smedby, Vassunda sn.

Litteratur: B 330, L 22. J. Bureus, Fa 6 s. 45 n:r 29 (Bureus' egen uppteckning), Fa 5 n:r 424, Fa 1 s. 96, Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, *Monumenta* 2, bl. 184; O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60) 1, s. 427; UFT h. 1 (1871), s. 76.

Avbildning: J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 330).

Runstenen stod enligt Bureus »hoos wäghen widh Smidhieby i Wassunda» (Fa 6), »Smidby» (Fa 5). Enligt *Ransakningarna* fanns den »wedh Smedeby grindh rätt wedh Gården, med bokstäfwer påskrefwen. Och een Graff brede wedh Stenen, som ähr omlagdh med gråsteen.» Träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* har påskriften: »Smedby i Wassunda sochu wid wägen» (B 330 och L 22: »Smedby»). Säkerligen är det denna runsten, som avses i en anteckning av O. Celsius, gjord den 30 aug. 1727, samma dag som han upptecknade inskriften på U 458: »Smedby, Vassunda Sn. Där skal ha varit en Runsten på gårdet. Nu borttagen, och ville bonden i Skråmsta icke uht med, hvem honom tagit.» Sedan dess finnes stenen icke omtalad, och den är nu förkommen.

Stenens höjd enligt B 330 omkr. 2,05 m., bredd 1,20 m. Ristningens höjd omkr. 1,25 m., bredd 0,85 m.

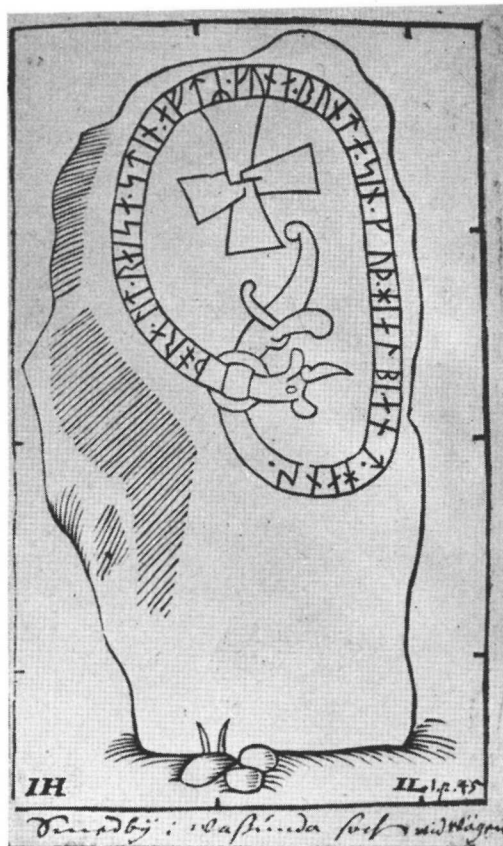

Fig. 183. U 465. Smedby, Vassunda sn. Efter B 330.

Inskrift (enligt B 330):

po**r**a · **l**i**t** · **r**a**i**s**a** · **s**t**i**n · **a**f**t**r · **k**u**n**a · **b**u**n**t**a** · **s**i**n** · **k**u**p** · **h**i**a**l**b**i · **a**n**t** · **h**a**n**s ·

Pora let ræisa stæin æftir Gunna, bonda sinn. Guð hialpi and hans.

»Tora lät resa stenen efter Gunne, sin man. Gud hjälpe hans ande.»

Till läsningen: Bureus' läsning (Fa 6) överensstämmer fullständigt med B 330.

Om namnet *Gunni* se Sö 188. Namnet *Pora* (*Tora*) förekommer även i föregående inskrift (U 464). Huruvida det är samma person som avses kan ej avgöras.

466. Tibble, Vassunda sn.

Pl. 83, 85.

Litteratur: B 331, L 2006. J. Bureus, Fa 6 s. 45 n:r 31 (Bureus' egen uppteckning), Fa 5 n:r 425, Fa 10: 2 n:r 122; J. Peringskiöld, Monumenta 2, bl. 186; UFT h. 1 (1871), s. 76; E. Brate, Anteckningar 1923 (ATA).

Äldre avbildningar: Bureus, teckning (i Fa 10: 2); J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 331); Brate foto 1923 (ATA).

Runstenen står 7 m. SÖ om landsvägen Knivsta—Skålsta, omkr. 700 m. ÖNÖ om Tibble, vid norra kanten av en bergbacke, på vilken även U 467 är rest. Den ristade sidan vänder mot landsvägen. Den restes här år 1940.